

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	27XCdo/23/2016
Identifikačné číslo spisu:	6812206651
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6812206651.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3C/312/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. júla 2014 sp. zn. 17Co/800/2013, takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. júla 2014, č. k. 17Co/800/2013-85 a vec vracia Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Revúca uznesením z 25. apríla 2013, č. k. 3C/312/2012-32, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok 66 eur podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 23. júla 2014 sp. zn. 17Co/800/2013 odvolanie žalobkyne odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že odvolaním napadnuté uznesenie bolo žalobkyni doručené 13. júna 2013, čo preukazuje potvrdenie o doručení (doručenka) nachádzajúca sa na č. l. 34a spisu. Následne konštatoval, že žalobkyňa podala odvolanie osobne na Okresnom súde Revúca dňa 1. júla 2013 (č. l. 35 spisu), teda po uplynutí 15-dňovej lehoty na podanie odvolania, pretože posledným dňom na podanie odvolania bol 28. jún 2013, ktorý bol riadnym pracovným dňom.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dňa 05. septembra 2014 (t.j. pred 01. júlom 2016, kedy účinnosť nadobudol Civilný sporový poriadok) dovolanie s tým, že jej postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), keď odvolací súd vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu a pre odmietnutie jej odvolania, ktoré bolo podané včas, neboli dané zákonné predpoklady. Žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie

konanie. Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 01. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená advokátom bez nariadenia dovolacieho pojednávania skúmal, či uvedené dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

6. V prejednávanom spore rozhodol odvolací súd uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

7. Dovolaním žalobkyne je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., proti ktorým zákon dovolanie pripúšťa. Preto prípustnosť dovolania žalobkyne z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

8. So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania žalobkyne smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O.s.p. Vady konania uvedené v § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. žalobkyňa nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

9. S prihliadnutím na obsah dovolania žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). O prípad odňatia možnosti pred súdom konať ide tiež vtedy, ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené (R 23/1994).

10. Podľa § 204 ods. 1 O.s.p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

11. Podľa § 57 ods. 3 O.s.p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

12. V danom prípade odvolací súd vychádzal z toho, že odvolaním napadnuté uznesenie bolo žalobkyni doručené 13. júna 2013, odvolacia lehota jej začala plynúť 14. júna 2013 a uplynula 28. júna 2013 (piatok), resp. že odvolanie bolo podané 01. júla 2013, teda po uplynutí odvolacej lehoty.

13. Z podacej pečiatky Okresného súdu Revúca vyplýva, že odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie bolo tomuto súdu doručené osobne dňa 01. júla 2013. Z tejto skutočnosti vychádzal aj odvolací

súd pri svojom závere o oneskorení podaní odvolania.

14. Z predloženého spisového materiálu (č.l. 104) však vyplýva, že odvolanie proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 25. apríla 2013 sp. zn. 3C/312/2012 bolo podané na poštovú prepravu prostredníctvom doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o. dňa 28. júna 2013, t. j. v posledný deň 15-dňovej odvolacej lehoty.

15. Vzhľadom na to, že spoločnosť ReMax Courier Service, spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, Albína Brunovského 6, IČO: 35 825 456, bola Poštovým regulačným úradom registrovaným poštovým podnikom poskytujúcim poštové služby (označené ako OS - ostatné poštové služby) v zmysle zákona č. 324/2011 Z.z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov zákona, treba ju považovať za orgán, ktorému bolo možné odovzdať podanie a ktorý mal povinnosť toto podanie doručiť s následkom zachovania lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 O.s.p.

16. Dovolací súd dospel z uvedených dôvodov k záveru, že žalobkyňa dôvodne namietala, že rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým bolo jej odvolanie ako oneskorene podané odmietnuté, došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 v spojení s § 450 CSP).

18. Vzhľadom na skutočnosť, že dovolací súd zrušil rozhodnutie a vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.